

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Ad justum Mundi Gubernatorem pertinere, vt peccata puniat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

quidem iustus Dominus, & iustitias dilexit, sed etiam longanimis, & multum misericors. Misericordia enim & ira est cum illo. Potens exoratio, & effundens iram: secundum misericordiam suam, sic correctio illius hominem secundum opera sua iudicat. Clementer iudicat, quem in hoc mundo iudicat. Paternè plectit, quem morbis plectit. Quare etiam, ut pater monens, dixit: *Qui delinquit in conspectu eius, qui fecit eum, incidet in manus medici.* Quis morbi & corporis dolores sæpe sunt supplicia impietatis. Qui enim nostri corporis author est, & Dominus, nostræque sanitatis moderator, si videt nos corpore viribusque abuti, & vires adimit, & sanitatem, ut vinculis dolorum constrictos, & compedibus imbecillitatis detentos, & lecto affizos, tamquam cippo alligatos, tradat tortorî.

C A P V T XXVI.

Decimam Morborum causſſam esse Gloriam Dei, cuius non solum iustitia, sed etiam potentia, aliâq; attributa, ex humanis miserijs, tam allatis, quam sublatiſ, elucens.

Vbi peccata sunt, & supplicia desunt, deest quoque iustitia; hæc enim exigit, ut tam pœnæ sceleribus, quam virtutibus præmia stantur. Quæ præcipua laus est boni gubernatoris. Pertinet igitur ad Deum quoque, qui est Mundi & Rector, & Iudex, ac proinde ita à Rege describitur: *Dominus in templo sancto suo, Dominus in celo sedes eius. Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebra eius interrogant filios hominum. Dominus interrogat iustum & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam, diligit enim pœnas, quæ iniquitatem sequuntur.* Itaq; additur: *Pluet super peccatores laqueos: ignis & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum. Quoniam iustus Dominus, & iustitias dilexit: aequitatem vidit vultus eius.* Magnificè ergo laudat Mundi Monarcham, qui in ipsis periculorum laqueis, in igne tribulationis, in dolorum procellis, in calice denique amaritudinis huius vitæ, iustitiam eius agnoscit & prædicat. Hæc est gloria Conditoris; iustè eum punire, quoscumque punit. Quod etiam

Psal. 10. 8.
Psal. 102. 8.
Eccli. 16. 12.

Eccli. 38. 15.

Psal. 30. 5.

etiam morbis facit. Quamquam non est putandum, morbos omnes in pœnam ab eo imitti, aut propter peccata illorum, qui morbis affliguntur. Extendit se enim gloria Numinis longè extra terminos iustitiæ & æquitatis, nimirum per omnia attributa illius.

II.
Ioan. 9. 1.

S. Ambrosius
epist. 75.

Ioan. 9. 32.

III.

Hinc prateriens IESVS vidit hominem cæcum à natiuitate: & interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur? Respondit IESVS, Neq; hic peccauit, neq; parentes eius: sed ut manifestentur opera DEI in illo. Me oportet operari opera eius, qui misit me. Nimirum statim Christus, postquam, è templo egressus, Iudæos eum lapidare volentes euasit, diuinâ providentiâ, in cæcum illum incidit, eumque curauit, primùm, ut nouo eoque admodum insigni miraculo Iudæorum volentiũ eum lapidare duritiem emolliret; deinde, ut re ipsa, quod paulò antè Iudæis dixerat, confirmaret, scilicet, maiorem prioremque se esse Abrahamo. Nam etsi fortasse alij in oculis sanis aliquid passi sanari possunt, tamen qui cæcus natus est, is ab alio medico, quàm ab ipso auctore naturæ sanari non potest. Ergo ne nos quidem, ait S. Ambrosius, praterire debemus, quem praterendum Dominus non putauit, præsertim cùm à generatione cæcus fuerit, quod non otiosè est positum. Est enim cæcitas, qua plerumq; vitio agnitæ aciem obducit oculorum eademq; temporis spatio mitigatur. Est cæcitas, qua humorum infusione generatur. Ea quoq; vitio plerumq; sublato medicina arte depellitur; ut cognoscas, quia quod iste sanatur, qui à generatione cæcus est, non artis est, sed potestatis. Donauit enim Dominus sanitatem, non medicinam exercuit. Eos enim sanauit Dominus IESVS, quos nemo curaret. Ex magnitudine morbi, clara fit excellentia medici. Quia igitur Christus insanabiles corporum defectus curauit, manifestata sunt opera Dei in illo; per quæ opera potentia & diuinitas eius innotuit. Adeò sanè per hoc opus cæcus illuminatus est, ut ipsam diuinitatis potentiam penetrans diceret: *A saculo non est auditum, quia quis aperuit oculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non poterat facere quidquam.* Quis enim vniquam homini cæco nato visum dedit? Non enim eadem est ratio lippi, aut defoculi, quæ à natura cæcati.

Scire voles, quare Apostoli interrogarint: *Rabbi, quis peccauit,*